

แนวทางการป้องกันและปราบปรามการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔
กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย

ประเด็น	สาระสังเขป
๑. สภาพปัญหาการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา	<p>สหรัฐอเมริกา ได้รายงานการจัดอันดับสถานการณ์คุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาของประเทศไทย ภายใต้กฎหมายการค้าสหราชอาณาจักรฯ มาตรา ๓๐๑ พิเศษ จากบัญชี PWL (Priority Watch List / กลุ่มประเทศที่ไม่ให้ความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาอย่างเพียงพอ และมีการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาในระดับสูง) เป็นกลุ่ม WL (Watch List / กลุ่มประเทศ ที่ให้ความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาอย่างเพียงพอ และมีการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาในระดับต่ำ)</p>
๒. สรุปสาระสำคัญของข้อกฎหมาย	<ul style="list-style-type: none"> - พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ (และที่แก้ไขเพิ่มเติม) มาตรา ๖ งานอันมีลิขสิทธิ์ ได้แก่งานสร้างสรรค์ประเภทวรรณกรรม นาฏกรรม ศิลปกรรม ดนตรีกรรม โสตหัศนวัสดุ ภาพชนิด สิ่งบันทึกเสียง งานแพร่เสียงแพร่ภาพ หรืองานอื่นใดในแนวกรรรมดี แผนกวิทยาศาสตร์ หรือแผนกศิลปะของผู้สร้างสรรค์ไม่ว่างานดังกล่าว จะแสดงออกโดยวิธีหรือรูปแบบอย่างใด - พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๕ (และที่แก้ไขเพิ่มเติม) มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้ <ul style="list-style-type: none"> "เครื่องหมาย" หมายความว่า ภาพถ่าย ภาพวาด ภาพประดิษฐ์ ตรา ซึ่อ คำ ข้อความ ตัวหนังสือ ตัวเลข ลายมือซึ่อ กลุ่มของสี รูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุ เสียง หรือสิ่งเหล่านี้ อย่างหนึ่ง หรือหลายอย่างรวมกัน "เครื่องหมายการค้า" หมายความว่า เครื่องหมายที่ใช้ หรือจะใช้เป็นที่หมายหรือเกี่ยวข้องกับสินค้าเพื่อแสดงว่าสินค้าที่ใช้ เครื่องหมายของเจ้าของเครื่องหมายการค้านั้น แตกต่างกับสินค้า ที่ใช้เครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่น หรือหมายความดัง เครื่องหมายการค้าเป็นสัญลักษณ์ที่บ่งบอกความเป็นตัวตนของสินค้า ของคุณนั้นเอง - พระราชบัญญัติสิทธิบัตร พ.ศ. ๒๕๒๒ (และที่แก้ไขเพิ่มเติม) มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้ <ul style="list-style-type: none"> "สิทธิบัตร" หมายความว่า หนังสือสำคัญที่ออกให้ เพื่อคุ้มครองการประดิษฐ์หรือการออกแบบผลิตภัณฑ์ หรือหมายความถึง ไม่ว่าเราจะคิดค้นสูตรอาหารหรือประดิษฐ์อะไร ขึ้นมาก็ตาม หากเราต้องการที่จะคุ้มครองสูตรหรือกระบวนการผลิต ของเราก็สามารถนำสูตรหรือกระบวนการผลิตนั้นไปจดสิทธิบัตร เพื่อให้เกิดความคุ้มครองได้

ประเด็น	สาระสังเขป
๒. สรุปสาระสำคัญของข้อกฎหมาย (ต่อ)	<p>- พระราชบัญญัติความลับทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๕ (และที่แก้ไขเพิ่มเติม)</p> <p>มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้</p> <p>“ความลับทางการค้า” หมายความว่า ข้อมูลการค้าที่ยังไม่รู้จักกันโดยทั่วไปหรือยังเข้าถึงไม่ได้ในหมู่บุคคล ซึ่งโดยปกติแล้วต้องเกี่ยวข้องกับข้อมูลดังกล่าว โดยเป็นข้อมูลที่มีประโยชน์ในเชิงพาณิชย์เนื่องจากการเป็นความลับ และเป็นข้อมูลที่ผู้ควบคุมความลับทางการค้าได้ใช้มาในการที่เหมาะสมเพื่อรักษาไว้เป็นความลับหรือหมายความถึง ความลับทางการค้าอาจอยู่ในรูปแบบของ สูตร วิธีการ กรรมวิธี การออกแบบ เครื่องมือแบบแผน หรือ การรวบรวมข้อมูลข่าวสารที่ใช้ในการทำธุรกิจเพื่อเพิ่มความได้เปรียบเหนือคู่แข่งหรือกลุ่มลูกค้า</p>
๓. แนวทางการป้องกันและปราบปราม การละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา	<p>๑. จัดตั้งศูนย์ประสานการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา โดยมีอำนาจหน้าที่ประสานการปฏิบัติกับ กอ.รmn. และกระทรวงพาณิชย์ รวมทั้งบูรณาการป้องกันและปราบปรามร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในเขตกรุงเทพมหานคร และประสานการปฏิบัติกับพนักงานฝ่ายปกครองในเขตท้องที่ภูมิภาค</p> <p>๒. ร่วมกับ กอ.รmn. และกระทรวงพาณิชย์ (กรมทรัพย์สินทางปัญญา) กำหนดแผนงานการขับเคลื่อนนโยบายและมาตรการการป้องกันและปราบปรามการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาในอำนาจหน้าที่ของพนักงานฝ่ายปกครอง</p> <p>๓. จัดตั้งชุดปฏิบัติการพิเศษสนับสนุนการดำเนินการป้องกันและปราบปรามการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาของจังหวัด/อำเภอ/ตำบล/หมู่บ้าน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p> <p>๔. รายงานผลการดำเนินงานที่รวดเร็ว ถูกต้อง มีการจัดทำข้อมูลอย่างเป็นระบบ</p>
๔. การใช้มาตรการที่เหมาะสม เพื่อกำหนดงานในระดับพื้นที่ อย่างเป็นรูปธรรม	<p>๑. มาตรการการรับแจ้งข้อมูล/เบาะแส</p> <p>- ใช้กลไกการรับแจ้งข้อมูล/เบาะแสและการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา ผ่านเครือข่ายศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดและอำเภอรวมทั้งศูนย์ดำรงธรรมกรุงเทพมหานครไทย (สาขาวังไชยา) โดยมีพนักงานฝ่ายปกครองเตรียมพร้อมในการรับแจ้งข้อมูล/เบาะแสจากเจ้าของทรัพย์สินทางปัญญา</p>

ประเด็น	สาระสังเขป
	<p>- กำชับให้ปลัดอำเภอ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตรวจตราพื้นที่ที่มีความเสี่ยงในการล้มเม็ดทรัพย์สินทางปัญญา และรายงานให้จังหวัดและกรมการปกครองทราบ</p>
	<p>๒. มาตรการป้องกัน</p> <p>- ห้ามความเข้าใจและจัดทำบันทึกข้อตกลง (MOU) กับผู้ประกอบการซึ่งเป็นเจ้าของพื้นที่ให้เช่า เช่น เจ้าของศูนย์การค้า เจ้าของคลาด เป็นต้น โดยหากมีกรณีล้มเม็ดทรัพย์สินทางปัญญา ในพื้นที่ให้เช่า เจ้าของพื้นที่ให้เช่าอาจต้องมีส่วนรับผิดในการล้มเม็ดทรัพย์สินทางปัญญานั้นด้วย</p>
	<p>- ให้จังหวัด/อำเภอ ที่มีแนวเขตติดกับประเทศเพื่อนบ้าน กำหนดมาตรการป้องกันการล้มเม็ดทรัพย์สินทางปัญญา บริเวณ ท่าเรือ ท่าอากาศยาน แนวชายแดนและเส้นทางเดินทางเข้าพื้นที่ ซึ่งใน โดยจัดตั้งจุดตรวจ/จุดสกัด ตามเส้นทางต่าง ๆ ที่คาดว่าจะมี การลักลอบขนสินค้าล้มเม็ดทรัพย์สินทางปัญญา รวมทั้งสกัดกั้น การเดินทางเข้าออกบริเวณซ่องทางธรรมชาติ ทั้งทางบก ทางน้ำ และทางทะเล และอาจกำหนดแนวทางการสืบสวนแหล่งผลิต/เก็บรักษา เพื่อจับกุมผู้กระทำการล้มเม็ดทรัพย์สินทางปัญญา ไม่ว่าจะเป็นความผิดลิขสิทธิ์หรือความผิดเครื่องหมายการค้า ตลอดจนการลักลอบขนสินทางปัญญารายใหญ่ ทั้งนี้ ให้บูรณาการกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ เช่น สำนักงาน พาณิชย์จังหวัด ตำรวจนครบาล/สถานีตำรวจนครบาลในพื้นที่ กอ.รมน. ในพื้นที่ สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง สำนักงานสรรพากรพิเศษ พื้นที่ หรือด่านศุลกากรพื้นที่ เป็นต้น</p>
	<p>๓. มาตรการปราบปราม</p> <p>- ให้พนักงานฝ่ายปกครองดำเนินการตรวจสอบ/ปราบปราม เพื่อลดและจัดการล้มเม็ดทรัพย์สินทางปัญญาในท้องตลาดตามชื่อชุมชน/เบ้าแสท์ได้รับแจ้ง และสามารถขอสนับสนุนชุดปฏิบัติการพิเศษ กรมการปกครองดำเนินการร่วมการจับกุม/ดำเนินคดีการล้มเม็ดทรัพย์สินทางปัญญา</p> <p>- เอาผิดเจ้าของพื้นที่ที่จงใจ สนับสนุน หรือปล่อยปละละเลยให้มีการล้มเม็ดทรัพย์สินทางปัญญาในพื้นที่ของตน</p> <p>ทั้งนี้ ผู้ปฏิบัติงานต้องพิจารณาว่าการล้มเม็ดทรัพย์สินทางปัญญาที่เกิดตรวจพบหรือดำเนินการตามกฎหมายเป็นการกระทำผิดประเภทใด เป็นความผิดต่อส่วนตัว หรืออาญาแผ่นดินยกตัวอย่างเช่น</p> <p>- ความผิดฐานล้มเม็ดลิขสิทธิ์ เป็นความผิดต่อส่วนตัวของผู้เสียหาย การเริ่มต้นคดีจะต้องมีคำร้องทุกชี้ญี่เสียหายและเป็นคดีที่สามารถยอมความได้ ดังนั้น การจับกุมดำเนินคดีผู้กระทำการล้ม</p>

จะต้องมีการยื่นคำร้องทุกกรณีก่อนจึงจะสามารถดำเนินคดีได้

ตัวอย่างเช่น พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ ให้นิยามคำว่า “ผู้สร้างสรรค์” หมายความว่า ผู้ทำหรือผู้ก่อให้เกิดงานโดยความริเริ่มของตนเอง มีใช้การลอกเลียนแบบของจริงจากธรรมชาติ หรือลอกเลียนแบบงานของผู้อื่น ทั้งที่ปรากฏเป็นรูปร่างหรือภาพถ่าย งานที่โจทก์อ้างว่าเป็นงานอันมีลิขสิทธิ์ตามพ้องนั้น เป็นงานที่เกิดจากการตัดรูปแบบมาจากของจริงตามธรรมชาติบ้าง ลอกเลียนจากงานของผู้อื่นบ้าง จึงมีใช้งานที่โจทก์สร้างสรรค์หรือริเริ่มด้วยตนเอง

- ความผิดฐานละเมิดเครื่องหมายการค้า เป็นความผิดอาญา แม่นдинและถือว่ารู้เป็นผู้เสียหายด้วย ดังนั้น ขั้นตอนการปฏิบัติ สามารถดำเนินการได้ ๒ วิธี กล่าวคือ (๑) ผู้เสียหายร้องทุกข์ (๒) พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจร้องพนักงานเจ้าหน้าที่ ดำเนินการเองเพื่อพบการกระทำการที่ทำความผิดหรือมีบุคคลอื่นได้กล่าวโทษ หรือร้องเรียน จึงไม่สามารถที่จะตกลงประนีประนอมความกันได้

ตัวอย่างเช่น จำเลยเป็นผู้ประกอบการใช้ชื่อผลิตภัณฑ์ซึ่ง เขียนด้วยตัวอักษรเดียวกัน แต่เป็นคนละประเภทหรือชนิดเดียวกัน ซึ่งพิจารณาจากส่วนประกอบของเครื่องหมายการค้า จะเห็นความแตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาโดยรวมทั้งหมดจะเห็นว่าคล้ายคลึงกันมาก เพราเมื่อรูปสัญลักษณ์อย่างเดียวกันซึ่งเป็นสาระสำคัญของ เครื่องหมาย แม้เป็นสินค้าคนละชนิด ก็นับว่าเป็นสินค้าเข้าของเดียวกันกับโจทก์

- ความผิดเกี่ยวกับกฎหมายลิขสิทธิ์หรือกฎหมายความลับ ทางการค้า ต้องพิจารณาฐานความผิดเป็นเรื่องๆ ไป เพราะความผิดในบางฐานเป็นความผิดต่อส่วนตัว ส่วนความผิดในบางฐานเป็น ความผิดอาญาแผ่นดิน

ตัวอย่าง (กฎหมายลิขสิทธิ์) พิจารณาจาก ๓ หลักสำคัญ
๑. เป็นการประดิษฐ์ขึ้นใหม่ ๒. เป็นการประดิษฐ์ที่มีขั้นการประดิษฐ์
สูงขึ้น ๓. เป็นการประดิษฐ์ที่สามารถประยุกต์ในทางอุตสาหกรรม

* ในการปฏิบัติหน้าที่หากพบงานใดที่มีหรือพบเห็นได้ ทั่วไป และมีการจดลิขสิทธิ์ไว้แล้ว และไม่เข้าหลักเกณฑ์ ๓ ข้อ ข้างต้น ย้อนลับนิยฐานได้ว่ากระทำการลอมเม็ดลิขสิทธิ์ (ในทางปฏิบัติ เป็นไปได้ด้วยที่จะสามารถพบและวิเคราะห์ได้ด้วยตัวของเจ้าหน้าที่เอง ต้องให้ผู้เขียนข่ายหรือเจ้าของลิขสิทธิ์เป็นผู้พิสูจน์ เนื่องจาก ไม่สามารถพิสูจน์ได้ด้วยตัวเปล่า ต้องมีวิธีการในการตรวจสอบ)

ตัวอย่าง (กฎหมายความลับทางการค้า) มาตรา ๓ บัญญัติ นิยามของความลับทางการค้าว่า “ข้อมูลการค้าซึ่งยังไม่รู้จักกัน โดยทั่วไป หรือยังเข้าถึงไม่ได้ในหมู่บุคคลซึ่งโดยปกติแล้วต้อง เกี่ยวข้องกับข้อมูลดังกล่าว โดยเป็นข้อมูลที่มีประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ เนื่องจากเป็นความลับ และเป็นข้อมูลที่ผู้ควบคุมความลับทางการค้า ได้ใช้มาตราการที่เหมาะสมเพื่อรักษาไว้เป็นความลับ” โจทก์จึงมีหน้าที่ นำสืบว่าข้อมูลเกี่ยวกับรายชื่อ ที่อยู่ และราคาค่าจ้างขึ้นส่งตามท่อง

ที่โจทก์กล่าวอ้างว่าเป็นความลับทางการค้า มีลักษณะครบถ้วนที่จะเป็นความลับทางการค้าตามที่มาตรา ๓ ดังกล่าวกำหนดไว้ การที่พนักงานบริษัทโจทก์คนอื่นนอกเหนือจากจำเลยที่ ๒ สามารถเข้าถึงข้อมูลเกี่ยวกับรายชื่อ ที่อยู่ และราคาค่าจ้างของสห้งทั้งที่เป็นเอกสาร และเป็นข้อมูลในเครื่องคอมพิวเตอร์แสดงว่าโจทก์ไม่ได้ใช้มาตรการที่เหมาะสมเพื่อรักษาข้อมูลดังกล่าวไว้เป็นความลับ ข้อมูลเกี่ยวกับรายชื่อ ที่อยู่ และราคาค่าจ้างของสห้งตามที่มีไว้ในโจทก์ จึงไม่ใช่ความลับทางการค้า ตาม พ.ร.บ.ความลับทางการค้า พ.ศ.๒๕๔๕ มาตรา ๓ (ในทางปฏิบัตินั้นเจ้าหน้าที่นั้นไม่สามารถทราบได้เลยว่าข้อมูลที่เป็นความลับทางการค้ามีอย่างไรบ้าง เจ้าของข้อมูลที่เป็นความลับทางการค้าเท่านั้นที่ทราบ คดีประ掏เท่านี้จึงจะทราบต่อเมื่อมีการร้องทุกข์จากเจ้าของข้อมูลเท่านั้น)

ดังนั้น ในทางปฏิบัติพนักงานฝ่ายปกครองหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน ควรปฏิบัติงานร่วมกับสำนักงานพาณิชย์ จังหวัดในพื้นที่ ในฐานะที่เป็นผู้ดูแลกฎหมายเกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญาโดยตรงไม่ว่าจะเป็นคดีเกี่ยวกับกฎหมายลิขสิทธิ์เครื่องหมายการค้า สิทธิบัตรหรือกฎหมายความลับทางการค้า และในการดำเนินการควรให้ผู้เสียหายที่เป็นเจ้าของสิทธินั้น ๆ หรือเป็นตัวแทนผู้รับมอบอำนาจ เข้าร่วมปฏิบัติงานด้วย เพื่อช่วยในการตรวจสอบและนำขึ้นค้าน้ำของกลาง เพราะผู้เสียหายที่เป็นเจ้าของสิทธิ์ยอมรับด้วยว่า สินค้าใดเป็นสินค้าที่เป็นความผิดชอบมิได้ต่อผู้เสียหาย อย่างไรก็ได้ ในกรณีปรากฏข้อเท็จจริงขัดแย้งด้วยความรู้ความซ่านาญของพนักงานฝ่ายปกครองหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ว่าสินค้าที่ตรวจพบเป็นสินค้าที่มีเครื่องหมายการค้าปลอมหรือเลียนเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่น ที่ได้จากการเบียนไว้แล้วในราชอาณาจักร ก็สามารถตรวจสอบคันขับกุญแจได้

อนึ่ง ตัวแทนผู้รับมอบอำนาจไม่ว่าในความผิดฐานใดของคดี เกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญา จะต้องเป็นหนังสือฉบับจริงเท่านั้น จึงจะสามารถได้สิทธิ์แทนผู้มีสิทธิได้

หมายเหตุ – การปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงานหากพบต้องการติดต่อ สอดคล้อง ขอคำแนะนำ ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยตรงในพื้นที่ สามารถติดต่อได้ทางช่องทาง ต่อไปนี้

- ส่วนภูมิภาค ติดต่อกับสำนักงานพาณิชย์จังหวัด กลุ่มกำกับดูแลและพัฒนาเศรษฐกิจการค้า

- ส่วนกลาง ติดต่อ ศูนย์ประสานการปฏิบัติที่ ๓ (ศปป.๓) กอ.รมน. ติดต่อ ๐๒-๒๔๒๖๐๕๕-๕๖ หรือ กรมทรัพย์สินทางปัญญา กองบังคับการลิขสิทธิ์ ๑๗๙๘ หรือ ๐๒-๕๕๗๔๖๗๗

๔. มาตรการรณรงค์ประชาสัมพันธ์

- รณรงค์ให้ผู้ประกอบการซึ่งเป็นเจ้าของพื้นที่ให้เช่า กำหนด
เงื่อนไขให้เช่าพื้นที่โดยห้ามมิให้มีการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาโดย
เด็ดขาด

- ประชาสัมพันธ์/แจ้งเตือน ให้ผู้ประกอบการทราบ
และเกิดจิตสำนึกในการร่วมกันต่อต้านการละเมิดทรัพย์สิน
ทางปัญญา